

Отъ далечья сякахъ че бѣ сама; и като приближихъ за да ѝ помогна на варвежа, видяхъ и че водяше Павела за рука-та; кой-то бѣ весь покрыть съ иста-та покрывка, и ся смѣяше за това изобрѣтеніе, съ кое-то ся сохраняваха ненамокрени отъ дожда. Превесели-те имъ главни: покрити отъ надуга-та тая рокля, наумиха ми приключены-те въ едно яйце две дѣца Лидійны.

Само-то имъ тицаніе бѣ да си служатъ и да си спомагатъ. Иначе бѣха неучени, като рождени въ преселеніе, и не знаяха нито да четатъ, нито да пишатъ.

Не ся грыжаха да научатъ слученія далечъ отъ нихъ и въ престаровременны времена; нито ся простираше любопытство-то имъ отъ вадъ планина-та. Сѣкаха какъ тойзи свѣтъ ся окончава въ крайща-та на островче-то имъ и нищо по драго не воображаваха че има ванъ отъ мѣсто-то гдѣ-то обитаваха. На нихна-та помежду и камъ майкы-те си любовь ся иждивляваше всичко-то имъ душевно дѣйствиe. Никогда не бѣха плакали съ ученіе на бесполезны науки, нито имъ бѣ досадило отъ кждравы уроцы на правоученіе. Не знаяха че открадваніе-то,